

Cap al·lusió, ni directa ni indirecta, a un dels dos partits derrotats de la nit. ERC, paraula prohibida a la seu del PSC, al carrer de Nicaragua de Barcelona. En les dues compareixences fetes pel primer secretari del PSC i ministre d'Indústria, José Montilla, així com en les entrevistes a les televisions i ràdios, el màxim representant de l'aparell socialista va fer mans i mànigues per no combinar les paraules "derrota" i "Esquerra". "Tres de cada quatre ciutadans que han votat ho han fet pel sí. És una derrota important del PP, que ha de reflexionar sobre el fet que part del seu electorat s'hagi negat a seguir les consignes del partit". Sobre la militància d'ERC i els seus dirigents, res de res. Potser per no ferir sensibilitats, perquè mai se sap. Però el soci tradicional del PSC, ICV, va fer-li la feina de crítica als exsocs de Govern, recordant-los que el votant republicà no s'havia mobilitzat pel no, i que ara havien d'assumir que "han perdut davant la ciutadania".

Alta abstenció, escassa militància. La seu dels socialistes catalans era el viu retrat del poc interès del militant de base per celebrar la victòria anunciada. Era només qüestió de percentatges, sense emoció. Ni banderes, ni globus, ni llums de colors, ni aplaudiments quan el líder es dirigia al faristol per fer balanç. Tampoc no hi va haver queixes quan algú de la casa va treure el volum del televisor quan TV3 comentava els percentatges escrutats. El primer secretari del PSC, conscient que el triomf del sí corresponia a una participació que no va arribar al 50%, va argumentar que "la baixa participació és responsabilitat de tots els partits, perquè cap d'ells ha demanat l'abstenció", però que aquesta abstenció no li resta legitimitat. Mentre pronunciava aquestes paraules, el portaveu parlamentari del PSC, Miquel Iceta, atenia trucades del mòbil i bevia Coca Cola light.

José Montilla compareixia davant d'un auditori integrat, bàsicament, per una trentena de periodistes, més un front de dues dotzenes de càrrecs del sector del PSC més vinculat a Montilla, entre els quals, alcaldes del Baix Llobregat amb família inclosa, i l'exconseller Josep Maria Rañé. Era notòria l'absència de personalitats del PSC pròximes al sector

El PSC tenia dues cites paral·leles, a la seu del partit, amb Montilla, i a la Generalitat, amb Maragall. Però una sola consigna: el sí ha triomfat, el PP ha perdut i sobre ERC, no sap, no contesta. Amb el sí a la butxaca, els socialistes han de resoldre un greu problema de lideratge intern.

El primer secretari del PSC, José Montilla, va comparèixer en solitari a la seu del partit, observat per diversos càrrecs de partit, un parell d'exconsellers i una desena de militants de base.

'Festes' paral·leles

liderat per Maragall, amb excepció de l'exconsellera Caterina Mieras. La majoria dels absents devien ser a Palau, assistint a la recepció que el president de la Generalitat havia organitzat a la mateixa hora que els partits parlaven per als mitjans. El PSC havia organitzat dues "celebracions paral·leles", amb convidats clarament diferenciats. Si dies abans es parlava del possible tàndem Maragall-Montilla, la nit del 18-J va quedar entès que el PSC té un problema greu de lideratge, té dos aspirants que van amb bicicletes diferents. I si la paraula "ERC" era impronunciable, també ho van ser "eleccions" i "candidat".

La nota exòtica de la nit la van posar dos militants, gairebé els únics que van fer acte de presència a Nicaragua. "Som militants del PSPV i ens hem pagat

l'Euromed des de València per venir a celebrar el sí, però sentim vergonya perquè els companys del PSC no s'han presentat. Açò està buit", va lamentar l'Eleuteri, d'Alcúdia. Li sembla que el partit del Brasil del Mundial pot ser una explicació del desinterès militant. Però el partit acabava a les 20.30... Aleshores el militant valencià va cercar un motiu polític: "Si no s'haguera trencat el tripartit i les esquerres s'hagueren mantingut unides, aquesta nit ací no hi cabria ni una agulla."

Aquella nit, el ministre es va estalviar el "Viva Espana" amb què havia obsequiat els militants aplegats a Nicaragua la nit de les eleccions generals. Es va limitar a un "Visca Catalunya".

Gemma Aguilera